

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Responsiones Scriptæ A Philippo Melanthere Ad Impios Articulos Bauaricæ Inquisitionis

Melanchthon, Philipp

Vvitebergæ

VD16 M 4171

XXVI. An credant animas hominum, qui decesserunt antequàm satisfactionem integram præstiterunt, & antequàm integrè purgati fuerunt, cruciari in purgatorio, & an eis opitulentur preces, Eleemosynæ &

...

urn:nbn:de:hbz:466:1-36288

ARTICVLVS XXVI.

*An credant animas hominum, qui
decesserunt antequàm satisfactionem
integram præstiterunt, & antequàm
integrè purgati fuerunt, cruciari in
igne purgatorio, & an eis opitu-
lentur preces, Eleemosynæ &
oblaciones, quæ pro eis in
Ecclesia fiunt?*

IN hoc articulo impudenter ostendunt Inquisi-
tores illi se culinis & uentri suo patrocinari.
Defendunt purgatorium, ne lucra, quæ ha-
bent ex inferijs funebribus, amittant, & multò uerius
pro focis dimicant, quàm pro aris.

Vidi archetypum orationis, quam Græci
legati exhibuerunt Cardinali Cusano in Synodo
Basiliensi de purgatorio, in qua narrant ueteres
suos scriptores nullam facere mentionem Purgato-
rij, & Chrystostomi interpretationem recitant de
dicto Pauli ad Corinth. ubi inquit: Ipse autem
saluus erit sic quasi per ignem, id est, in tentatio-

G 4 nibus

nibus euanescent opiniones, quæ sine uerbo Dei receptæ fuerant, & quasi incendio tentationum conflagrabit. Tunc enim necesse est quæri ueras consolationes in uerbo Dei.

August. in Enchirido ita loquitur, ut dubitationem suam significet. Incredibile non est esse ignem purgatorium, & quæri non potest, & latere nonnullos, &c.

Postea Gregorij spectris confirmata est opinio non solum purgatorij, sed etiam liberandarum animarum per sacrificia. His spectris opponendum est mandatum Deuter. 19. Non quæras ueritatem à mortuis. Omnia enim hæc abominatur Dominus. Mouit etiam multos narratio in 2. Machabæorum Cap. 12. ubi dicitur: Duo milia drachmarum missa esse Ierosolymam, ut pro mortuis sacrificia fierent, & grata fuit sacrificiis mentio drachmarum. Etsi Liber secundus Machabæorum Apocryphus est, ideoq; hoc testimonium aliqui reijciunt, Tamen fieri potest, ut acciderint illa apud Iudæos, quia apud ipsos quoq; multæ superstitiones & magni abusus sacrificiorum fuerunt. Certissimum est autem sacrificia Iudaica neq; uiuentibus neq; mortuis potuisse mereri remissionem culpæ neq; pœnæ post mortem, sed fuisse exercitia uiuentium.

Teneatur

Teneatur autem uera doctrina tradita in
Propheticis & Apostolicis scriptis, quæ duas tan-
tum uias mortuis proponit. Affirmat conuersos ad
Deum & credentes, certò esse hæredes æternæ sa-
lutis, & non conuersos ad Deum affirmat certò in
æternas pœnas abijci. Hæc expressimè docentur
Concione Christi Matth. 25. nec proponitur me-
dia uia post mortem. Sic enim dicitur ad Ebre. 9.
Omnibus hominibus constitutum est semel mori,
deinde iudicium. Et contra opinionem de uia media,
consolantur conuersos & credentes hæc dulcissima
dicta Iohan. 3. Qui credit non iudicatur. Iohan. 5.
Amen amen dico uobis, qui uerbum meum audit, &
credit ei qui misit me, habet uitam æternam, & in
iudicium non uenit, sed transiit à morte in uitam.
Roma. 5. Iustificati fide pacem habemus apud De-
um. Iam si essent pœnæ animarum credentium, quæ
exuerunt corpora, esset horribilis sensus iræ Dei.
Roma. 8. Si Christus in uobis est, corpus quidem
mortuum est propter peccatum, Spiritus uerò
uiuuit propter iusticiam. Mortuo igitur cor-
pore non restat peccatum in spiritu credente,
qui est templum Dei, & huc congruit dictum:
Hodie eris mecum in Paradiso. Apocal. 14. Beati
mortui, qui in Domino moriuntur mox. Certè,
dicit Spiritus Apocal. 2. Esto fidelis usq; ad mor-
tem, & dabo tibi coronam. Possunt & multa talia

dicta addi, quale est hoc Salomonis Prouerb. 14.
Malicia sua euertetur impius, & habet fiduciam iu-
stus in morte sua. Non igitur est in eo sensus
iræ Dei in morte, & fuga quæ esset, si resta-
rent pœnæ purgatorij. Præcidantur autem cu-
riose quæstiones de loco animarum his dictis: Do-
mine Iesu suscipe spiritum meum. Item, Hodie me-
cum eris in Paradiso. Item, Iustorum animæ in
manu Dei sunt.

Hæc breuiter de quæstione, An sint pœnæ
Purgatorij, dixi, & uolo expendi testimonia citata,
quia consolationes dulcissimas continent.

Deinde impudentia inquisitorum consi-
deretur. Vanissima fabula est, quæ extruit Purga-
torium ex Satisfactionibus. Fuerunt in Ecclesia
olim spectacula, quibus recipiebantur lapsi, Sta-
bant aliquot diebus extra locum Cœnæ Domini, ut
conspicerentur, ut alij commones facti firmiores
essent: Hæc spectacula nominabantur ἐπιτίμια
& satisfactiones, & erant ritus ab hominibus ex-
empli causa instituti, nihil pertinentes ad remissionem
culpæ & pœnæ æternæ aut ullarum pœnarum,
quibus Deus peccata hominum punit. Con-
suetudo autem sumpta fuit à uetustis Patribus, cuius
umbram Ethnici retinuerunt, qui uolebant
homicidas gerere signa reatus, ut gerit Orestes,
Item

Item Adraſtus, ut ſcirent homines uitandum eſſe eorum conuiſtum.

Hos antiquos mores cū ignorarent Monachi, ſinxerunt ritus illos eſſe merita coram Deo, & longa tela eſt mendaciorum, Dicunt culpam ita remitti, ut pœna æterna mutetur in pœnam Purgatoriij. Poſtea dicunt pœnas purgatoriij compensari talibus ritibus, quos nominant ſatisfactiones, & has redimi poſtea ſinunt pecunia, emptis, ut nominant, indulgentijs.

Hæc deliramenta breuiter recito, quia plerisque iunioribus ignota ſunt, quos tamen prodeſt commoneſcieri, ut cogitent, qualibus præſtigijs doctrina Eccleſiæ corrupta fuerit. Ac ut quæſtus eſſet maior ex ſacrificijs funebribus, dixerunt oblationem Miſſarum longè precioſiorem eſſe omnibus ſatisfactionibus: De hac tota fabula breuis & firma reſponſio eſt: Satisfactiones quas nominant Canonicas, quæ ſunt opera indebita, nec neceſſariæ ſunt, nec merentur remiſſionem culpæ nec pœnæ æternæ, nec ullarum pœnarum temporalium in hac uita aut poſt hanc uitam, nec ſunt cultus Dei, nec placent Deo, iuxta dictum: Fruſtra colunt mandatis hominum, &c.

Maniſteſtum eſt igitur, falſo ex ſatisfactionibus extrui Purgatorium, ſed firmiſſimè retinenda eſt uox Euangelij, quæ affirmat propter ſolius filij
Dei

Dei obedientiam gratis simul remitti & culpam
& poenam aeternam, nec pro culpa & pro poena
aeterna est alia compensatio, nisi obedientia filij
Dei, iuxta hæc dicta: O mors, ero mors tua, & ero
pestis tua inferne. Item, Sanguis Christi purificat
nos ab omnibus peccatis. Ad Ebræos 2. Ut per
mortem aboleret eum, qui tenet potentiam mor-
tis, uidelicet Diabolum, & liberaret hos, qui metu
mortis in tota uita rei erant seruitutis. Zach. 9. Tu
in sanguine testamenti tui emittis uinctos tuos de
lacu, in quo non est aqua,

His & similibus testimonijs perspicue
refutantur deliramenta de Pontificijs satisfacti-
onibus.

Pauca etiam de oblatione dicam: Firmissi-
ma regula est. Nihil habere rationem Sacramenti
extra usum à filio Dei institutum, quia instituere
Sacramenta, quæ sint testimonia gratiæ, id solius
diuinæ autoritatis est, quæ promissionem gratiæ
trahit. Manifestum est autem cœnam Domini
institutam esse, ut sit sumptio uiuentium, ut ibi fi-
dem exercent, qua credant se accipere beneficia
Christi & esse membra eius. Nihil autem ad mor-
tuos pertinet sumptio, quod manifestum est, nec in-
stituta est oblatio. Cum igitur oblatio pro mor-
tuis opus sit toto genere diuersum ab institutione,
fit horrendus idoli cultus, qua de re pij diligenter
cogitent,

cogitent, & puriorem antiquitatem intueantur, quæ certè non docet oblationem corporis aut sumptionem fieri pro mortuis, seu mereri eis remissionem ullius Pœnæ.

Postea uerò irrepsit mentio precationis pro mortuis, sicut paulatim in Ecclesiam sparsa sunt errorum semina, quia etiam sancti extruunt stipulas supra fundamentum. Deinde magnus accessit cumulus & horribilia idola in Ecclesiam collocata sunt, non solum inscitia & superstitione, sed dulcedine quæstus, sicut apud Danielem dicitur: Colent Deum Maozim auro & argento. Nec addo longiorem disputationem, sed affirmo illas oblationes pro mortuis, quas uendunt Pontificij, esse Idolorum cultus. Tenenda est autem regula: Fugite Idola. Quare sciamus & hanc causam iustam esse cur nos seiungamus ab illis Idolorum defensoribus.

ARTICVLVS XXVII.

An coniugium omnibus hominibus sine discrimine concessum sit?

Respondeo. Necessè est omnes pios considerare, quæ sit uera Ecclesia Dei, quia in Symbolo